

London, marts 2013

Fredag d. 8. marts

Afrejse med Norwegians tidlige forbindelse, DY 3510 kl. 07:20 fra Københavns Lufthavn med destination London Gatwick. Der opstod en mindre forsinkelse pga. vejret. Ankomst Gatwick, nonstop express tog (returbillet 34,90 GBP) til Victoria Station og skift til Underground (dagsbillet to zoner à 7,30 GBP) – og så er der ikke langt til Holburn Station.

Indtjekning på **Hotel Mercure London Bloomsbury**, Southampton Row. Personalet på hotellet kendte ikke de gode danske navne Pedersen og Ramussen, så

indtjekningen tog uforholdsvist lang tid. Men ellers et godt hotel, gode værelser og fremragende beliggenhed i byen.

Klokken var blevet så mange, at den planlagte English Breakfast måtte vige pladsen for lunch på en fransk restaurant i hotellets nabolag på 79 Southampton Row: **Denise's Restaurant**. Det var ikke det helt store. Bo fik en tynd kalvefilet, grillstegt, med hvide kartofler. OK. Lasse og Emil var lidt mindre tilfredse med deres mad.

(OBS: Manden på billedet er altså ikke én af os...)

Vi delte os herefter op, idet Emil tog på udflugt til Brighton for at gense de steder, hvor han havde været på sprogskole for 2½ år siden og for at nyde verdens bedste 'fish and chips'.

Lasse og Bo fór af sted mod den største af de tilbageværende **HMV-butikker** i London – og blev slemt skuffede. Der er mange tomme hylder i den store butik – og meget få nye film. Et boigudsalg i kælderens var heller ikke noget bevendt. Det virkede som de sidste krampetrækninger. Lasse fik dog købt et par billige opsamlings-CD'er.

Vi kom ikke lige forbi de store boghandlere – Blackwell, Foyle Waterstone – og de andre vi stødte på var dårlige. Vi besøgte senere en anden HMV-butik, uden udbytte. Man føler sig som en dinosaur over for denne afvikling af butikker med bøger og DVD'er.

Lasse og Bo tog til Paddington Station, hvorfra der går mange tog til Oxford (ca. 60 min.). Man må sige, at Undergrunden af Paddington Station trænger hårdt til den renovering, som Mayor Boris Johnson beskriver og annoncerer i en pjeces om Undergrund-nettet.

(Heller ikke manden på dette billede er én af os.)

Vi havnede midt i myldretrafikken, så toget til Oxford var proppet med mennesker, men vi nåede frem til Oxford.

Desværre lå universitetsbyen hen i gråvej og regn. Vi tog en rundgang i centrum og fik trods vejret et godt indtryk af byens centrale og ældste dele, herunder Balliol College med Martyrs' Memorial. Eftermiddags-kaffe med trifli på lille café, desværre ikke en trifli efter Lasses opskrift. Regnen blev stadig stærkere, så vi sluttede besøget og tog tilbage til London.

I London spiste vi aftensmad på Restauranten Cagney's, hvis vægge er prydet med masser af billeder og udklip med skuespilleren James Cagney. Hyggeligt sted, nær hotellet, men maden lod noget tilbage at ønske. Lasse fik en kyllinge-ret, som ikke smagte særlig frisk, og Bo fik noget lammesteg med for meget ben og for lidt kød.

Emil vendte tilbage fra Brighton, hvor det havde regnet endnu mere end i Oxford, og vi sluttede dagen med øl/cola på nærliggende café.

Lørdag d. 9. marts

Morgenmad på hotellet: God 'English breakfast' med røræg, bacon, pølser og pandekager. Gaver og hilsner til fødselsdagsbarnet. Vejret var rimelig godt, så Emil begyndte den store shopping-turné.

Lasse og Bo gik på **Museum Of London**, hvor man følger stadens udvikling fra forhistorisk tid (måske lidt vel langt tilbage i tid) til nutiden. Fint opbygget udstilling med mange ting og gode medie-indslag, f. eks. om 'The Great Fire of London', september 1666 – og et fantastisk Parkinson interview med Michael Caine om hans gennembrud i 1960'erne og efterfølgende karriere.

Herefter gik turen ad Epping-linjen ud til forstaden **Leytonstone** (zone 3-4), hvor filminstruktøren Alfred Hitchcocks fødested skulle findes. På Leytonstone Station findes nogle glas-mosaikker inspireret af Hitchcockfilm, men de virkede dårligt i de trange gange på stationen, og den bydel, vi først kom ud til, var en kedelig rækkehus- og soveby. Vi gik ud af stationen til den anden side og så de mosaikker, som vendte ud til den lille stationsplads. Her lå den 'rigtige' by, og med lidt hjælp fandt vi High Road, der viste sig at være en 'Long Road'. Vi nåede ud til High Road 517, men huset var væk. Der lå nu en benzinstation, hvor der sat en mindeplade op, som bekræftede, at Alfred Hitchcocks føde- og opvæksthjem havde ligget her. Billeder på næste side (med LR).

Leytonstone High Road-bydelen var et mestendels nedslidt, typisk 'lower working class' miljø, domineret af indvandrere, dels mange farvede, dels nogle polsk eller rumænsk talende personer, og pudsigt nok med en masse frisørsaloner. Det var et interessant besøg, hvor vi fik et indtryk af den reale baggrund for film af Ken Loach, Mike Leigh o.a..

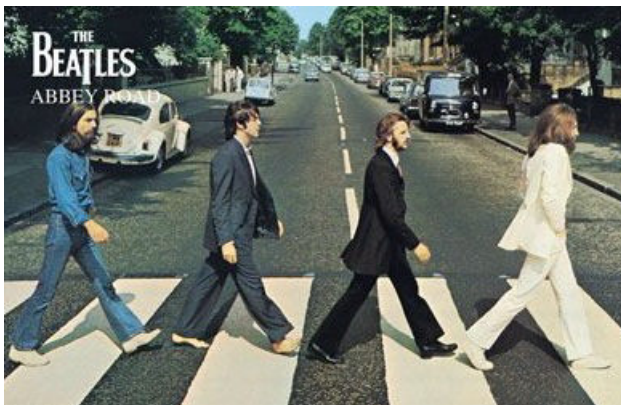
Vi kommet så langt 'ud, at vi befandt vi os nær en anden station; det viste sig at være en 'Overground Station', og med noget besvær fandt vi tilbage til London City. På Blackhorse Road Station skiftede til Brixton-Underground-linjen, som bl.a. passerer Seven Sisters Station, hvor man skilter med Tottenham Hotspur Footballgrounds.

I London City indtog Lasse og Bo frokosten på én af de mange Pret A Manger-cafeer, nær Piccadilly Circus (jf. prêt-à-porter, men hvordan mon englænderne udtaler navnet?). De har gode, sunde sandwiches – men typisk for mange engelske cafeer er der ikke noget toilet for kunderne.

Mens Lasse og Bo var i udkants-London, nåede Emil både at shoppe og besøge Arsenal's hjemmebane, Emirates Stadion. Med lidt besvær fandt vi hinanden på Waterloo Station. Efter en kop kaffe tog vi mod den navnkundige **Abbey Road**, nær St. John's Wood Stationen. Stationens

navn refererer dog ikke til salig John Lennon.

Der var en fed stemning og dejligt at se, at det primært var unge mennesker, der endnu gik op i at få taget de rigtige billeder af dem selv i det berømte fodgængerfelt. Der var endda én, der havde smidt skoene på denne kolde dag, som McCartney gjorde det på det oprindelige billede, som blev taget 9. august 1969. Til bilisternes store irritation var der mange, der stod og flagrede i fodgængerfeltet, mens deres venner og fotograferede dem. Kvarteret er et rigmandskvarter, hvor McCartney boede. "Yesterday" er én af de mange demoer, han lavede i studiet: Den blev produceret og udsendt uden de andre Beatler.

Fra berømthedernes kvarter tog vi tilbage til hotellet og klædte om til fødselsdagsmiddagen, som blev indtaget på MASH, som ligger på 77 Brewer Street, en lille gade ved Regent Street. Restauranten er dansk ejet og vi blev modtaget af dansktalende receptionist. Selve restauranten ligger i kælder-etagen og er en imponerende, flot sal. Det er virkelig et tempel for kødkunst, hvor 'rigtige mænd' kan få deres lyst i den retning styret. Man kan vælge sin okse efter to-tre lande og adskillige store størrelser og med mange muligheder for tilbehør. Ren madfryd (Bo fik en US strip). Også gode desserter (Bo fik æblekage, Lasse og Emil is). Vi sluttede af med nogle drinks i baren, hvor en discjockey ihærdigt forsøgte at variere sin sampling af den samme grundrytme. Trætte vendte vi hjem til hotellet efter en god lang dag med turens bedste vejr, men det var jo også fødselsdagsvejr.

Søndag d. 10. marts

Efter en ny gang god English Breakfast drog vi alle tre ud i byen for at finde en Zara-butik, hvor Lasse kunne få byttet sin fødselsdagsgave fra Emil, en fin skjorte, til rette størrelse. Vi var for tidligt ude – butikkerne var ikke åbne endnu – og ved Marble Arch skiltes vor vej.

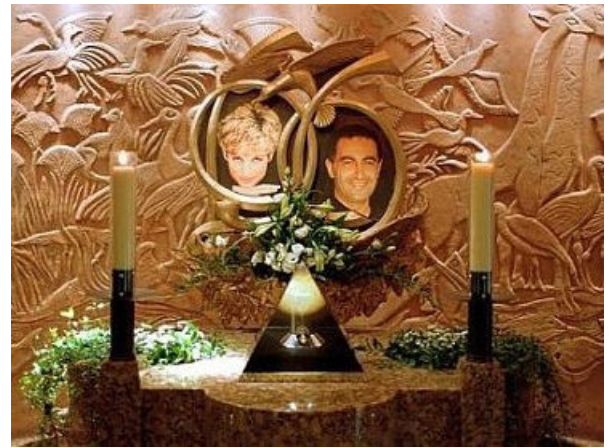
Krypten i Saint Paul's Cathedral og Liverpool Street Station.

Optimistisk drog Lasse og Bo mod St. Paul's området. Vi besøgte krypten i St. Paul's som er omdannet til et stort område med turistbutik og cafeteria. Hvem sagde noget om 'røverkule' i helligdommen. Klokkerne hamrede løs som om The Hunchback of Notre Dame var på færde. Vi gik lidt rundt i kvarteret, men vinden var slem, og det virkede hundekoldt.

Lasse fandt bussen mod Liverpool Street Station, som er stor og med en særpræget opbygning. Spændende område præget af diverse finansielle hovedkvarterer. Da vi havde set lidt på det kvarter, tog vi en bus mod Oxford Street og den indre by. Nær endestationen fandt vi en anden Zara-butik, og Lasse fik uden problemer en flot skjorte, der passede.

Herefter gik vi lidt rundt i kvarteret omkring Trafalger Square. Vi kom forbi parken ved Churchill War Museum. Vor oprindelige plan var at se de nye områder omkring Themsen og South Bank, men her virkede det – egentlig ikke underligt – mindst ligeså koldt.

I stedet søgte vi indenfor på en italiensk restaurant, hvor frokosten blev indtaget. Bo varmede sig på en god grøntsags-suppe og fik en udmærket 'scalopina' hovedret.

Vi ændrede herefter planer og mødtes med Emil i **Harrods**. Det kæmpemæssige stormagasin på Brompton Road er unægtelig en oplevelse af uforlignelig luksus og overflod. Det lille mindehjørne for Diana og Dodi ved den ægyptiske trappe er ikke imponerende, men samler mange turister.

Med noget besvær fandt vi en hyggelig café og mæskede os med dessert, inden vi så lidt mere af stedet. Emil gik igen egne veje, mens Lasse og Bo langsomt vendte snuden mod hotellet, hvor vi alle tre mødtes på hotellet cirka 17:30, hvorfra vi drog mod Victoria Station og derfra med expressen til Gatwick Airport. Endnu en omgang irriterende person-tjek. Den tog så lang tid, at vi pludselig fik travlt med at spise aftensmad på en restaurant i lufthavnen.

Afrejse med Norwegian DY 3517 kl. 20:40 fra Gatwick, ankomst ca. 23:30 Københavns Lufthavn Kastrup og turen sluttede i en iskold metro med en psykisk syg, der uddelte Metro materiale og snakkede om, hvem der havde myrdet Jesus. Velkommen til Danmark....! På gensyn, London.... !

